

Cim. 4614

DEPT. OF AGRICULTURE

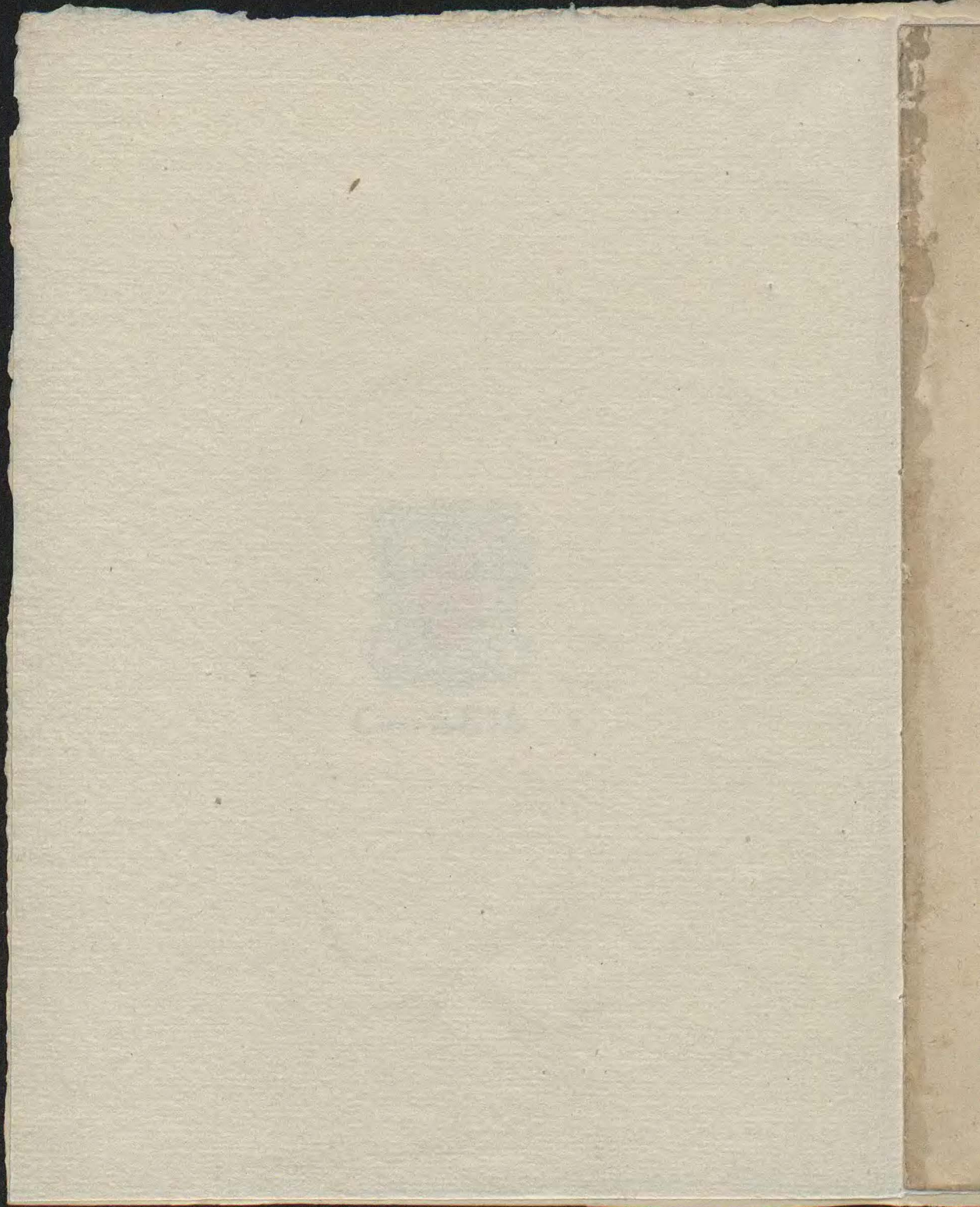
OFFICE OF THE SECRETARY

WASHINGTON, D. C.

1918

NO. 1

1918

1824. XII. 124.

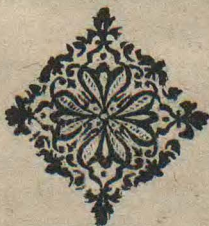
14.

DAPHNIS
SEV
DEFVNEREMA
GNISTEPHANI. RE-
GIS POLONORVM.

*Andrea Schonei, in Academia Cracouiensi pu-
blici Professoris.*

Ad Reuerendiss: ALBERTVM BARANOVIVM,
Dei gratia Episcopum Premisliensem, Re-
gni Poloniae Procancellarium
amplissimum.

E C L O G A.

BIBLIOTECA UNIV.

JAGELLONICE

CRACOVIAE;
Typis Andreae Petricouij. 1588.

REVERENDISSIMO
PREMISLIENSI,

Domino suo.

Andreas Schoneus Glogouien.

*Fert rusticus Pòeta funus rusticum, at
Non rustici Regis. Te amabat ille plurimū:
Amabat ille omnes bonos, Rex optimus.
Sitque licet aliis mortuus, vivit tamen
In ore memori, pectoreque semper tuo.*

Cim. Qu. 4614.

Poëte N° 2103.

DAPHNIS
SIVE
DE FVNERE MA-
GNI STEPHANI I. RE-
GIS POLONORVM.

E C L O G A.

Lycidas, Mæris, Mopsus.

QVò te Mœri pedes ? quò flens moestusq; ca-
pellas

Ly.

Has paucas agis ? en nudis vix ossibus hærent.

O Lycida, vix huc viui peruenimus ad te,
Arma fremunt miseris plusquàm ciuilia, in agris:
Vndiq; nos feriunt externa internaq; tela.

Mœ.

Impius atq; rapax miles, nos sæpe cruento
Aggressus gladio, nec ouilia pinguia tantùm
Messesq; immensas, crudelibus abstulit armis;
Verùm etiã hanc toties petiit cū sanguine vitam.

Frustrà illos moneas, lingua, aure, carere videtur;
Os peregrinum, aures insuetis vocibus implet
Nostras, nos contrà iactamus in æthera, verba.

Quid domini faciunt vestri ? manibus né reuinctis
Interea ? aut cernunt oculis hæc talia inunctis ?

Ly.

A ij

Quid fa-

Mœ. Quid facerent. Eadem passi, nil profuit illis
Nobilitas, & Libertas, nil splendida vestis,
Nil feruorum audax atq; imperiosa caterua.
Antè Deos quosdam, stulti esse putauimus illos,
Cum strictos quaterent enses impunè per urbem,
Et sæpè immeritos duro nos fuisse ferirent.

Ly. Omnia Mars æquat, tela inter bellica tantùm
Stemma genusq; valent, quantùm vnguibus ille re-
curuis

Mœ. Miluius, armigera Iouis aduentante volucre.
Non hæc aspiceres æquis, si vita maneret,
Daphni oculis. ô quæ te nobis fata tulerunt;
Non peccare, illo regnante, impunè licebat,
Imò etiam dominos solitus punire feroces.

Ly. Illenè quem toties mirati aspeximus? ille
Heros magnanimus, qui monte habitabat in illo,
Quo tumulum sanctum, diuinâq; STANISLAI
Ossa bis antiquo colimus de more quotannis?
Illenè cui vester dedit olim pruna Palæmon,
Dum rus transibat? Deus ille Deus mihi visus.

Mœ. Namq; (fatebor enim) dum viueret ille, beatum
Me & fortunatum vicinia tota vocabat.
Læta seges semper superabat vota, nec vnquam
Infoelix lolium nostris conspeximus agris.
Mille meæ errabant tutis in montibus agnæ,
Semper & ex nostris prodibant plurima septis
Armenta; haudq; nouum lac nobis defuit vnquã.

Ipsè qui-

Ipse quidem, toruq; quoq; frontis militē habebat,
Sed rarò in nostris illos conspeximus oris :
Vastabant agros alio sub sole remotos ,
Pugnandoq; feros pellebant finibus hostes.
Aut si quando ad nos remeabant , panibus atris
Lacteq; contenti presso , mordenteq; cepa.
Vix memini, rapuisse agnum, caprumue suemue.
At nunc vastarunt, prædatiq; omnia, nostros
Ante oculos, lachrimis frustra ora rigatib; omnes
Consumtæ fruges, data diris horrea flammis :
Diruta cum stabulis, gelido sub fidere, tecta :
Nullus aratri vsus , nemo nunc conferit arua,
Omnis humus squallet: neq; certus limes agrorū.
Quid referam abductas pecudes, & ouilia plena?
Vix potui has infœlices seruare capellas.
Vsq; adeò turbatur agris , hæc rustica vita.
O vtinam non hæc vidissem tempora; vos ô
Felices animæ , quibus antè occumbere morti
Contigit, ô vtinam vobiscum mortuus essem;
Aut aliis nasci terris mihi fata dedissent.
Nō equidem Daphnin generoso pectore Regem
Posse mori rebar : certasset viribus , ipsis
Tauris, si quando irati fera prælia motant.
Stultus ego nimium qui fleui nuper ademtæ,
Phyllidis interitum, cum mors & corpora Regū
Consumat; non te posthac mea Phylli dolebo.
Omnes extinctum flebant, non tristior vnquam

Ly.

Mœ.

A iij

Vifa

Visa dies oculis mortalibus : ipse pater Sol
Texerat obscura nitidam ferrugine frontem :
Pallebat Phebe , pallebant sidera cuncta.
Alma etiam tellus totos concussa per artus
Mugierat, magnumq; edebat pectore luctum.
Illa luce vltro fugiebant gramina & vndas
Mœstæ quadrupedes ; passim per prata iacebant
Exanimis similes tauri : balatibus agni
Tristibus implebant auras : & vos quoq; vestra
Seriùs ah miseræ rediistis rupe capellæ.

Ly.

Non facilè huic similem Regem sperate coloni,
Æreus ille fuit , fama super æthera notus.

Quò me cunq; pedes ducebant, auribus hausi
Vix aliud, quàm eius laudes & fortia facta

Mœ.

Cantari. Daphnin Daphnin loca cuncta sonabāt.

Hic ergò mihi semper erit Deus, illius vnam
Et tumulum, spargam viola vernante, quotannis :

In pratis illi modulabor arundine carmen
Perpetuum , àériisq; vlmis, altæq; cupresso
Incidam nomen. tanget sic sidera Daphnis.

Ly.

Sed cur non alium subitò è tot millibus vnum
Deligitis Regem, cùm tanta pericla minantur ?

Mœ.

Quid faceret demens discordia , nō benè fratres
Conueniunt ; vnus nocet alteri & inuidet. Ante
Cessabunt sub Vere nouo garrire volucres,
Et dura hæc quercus sudabit Russica mella :
Antè lupis iungentur oues , taurisq; leones,

Quàm do-

Quàm dominòs inter fuerit concordia nostros.
 Odere externos, externos attamen orbe
 In toto quærunt Reges; nunc trans mare nobis
 Fortè aliquem inuenient, vltra Gotosq; Gerasq;
 Tu tamen his ne cede malis, animumq; resume.
 Omnia fors versat, venient meliora, tuasq;
 Has iterùm cernes distentas lacte capellas,
 Plurimaq; in saturis stabulis armenta notabis:
 Ipsæ iterum rumpent felices horrea messes.
 Sed venit ecce ad nos Mopsus, lachrymare vi-
 detur.

Ly.

Vnde? optatus ades, dextra en, cur lumina turgēt?
 Vrbe ego nunc venio, vidi illic flebile funus
 Daphnidis, impositum tumulo quem fleuimus o-
 mnes.

Mop.

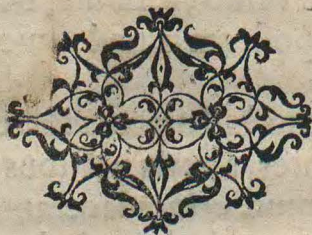
Vrbs tota ingenti luctu concussa remugit:
 Omnes mœrentes, atratis vestibibus omnes:
 Pectora tunduntur, crines lacerantur & ora,
 Cæduntur frontes, lachrymis humus immadet
 omnis.

Ante ipsum corpus lucebant ordine longo
 Ferales tædæ: tot equi velamine tecti
 Ibant, armatiq; equites insignia picta
 Portantes; circum populi ingens turba ruebat.
 Hostibus arma alii victis direpta ferebant,
 Hastas ingentes, galeas, vestesq; decoras:
 Sceptrum alii, nudumque enssem, insignemque
 coronam,

Ipsum au-

Ipsum autem centum pheretris lectissima pubes
Portabat. Vidi quoq; ferreū equumq; virumq;
Hinc tandem aspexi Iuuenem, supereminet ille
Longè omnes capite, & rosea ceruice refulget.
Dicebant Regem esse nouum, similemq; priori.
O vtinam nobis post hæc tua funera Daphni,
Successu simili Daphnis reuiescat, & agros
Respiciat nostros, felixq; in pace gubernet.

Mce.

BIBLIOTH. UNIV.

JACELLONICA

